

14.2.1990

vokno

Bolzanova 7
110 00 PRAHA 1
tel: 22 47 53

7

Kdo jsme? Skupina lidí, kteří nemají mocenské ambice a chtějí se účastnit politického života. Naším cílem je dosažení plné a opravdové demokratické společnosti - společnosti, ve které nemá místo útlak a nadvláda kohokoli nad kýmkoliv. Jsme proti zákazům všeho druhu, podporujeme všechny menšiny a věříme, že v dnešním světě není hranic. Proto naše strana nese přídomek TRANSNACIONÁLNÍ. Jsme proti násilí v jakémkoliv podobě - násilí je barbarský přežitek a člověk je schopen dosahovat svých cílů pokojnou cestou.

TRANSNACIONÁLNÍ RADIKÁLNÍ STRANA

Jsme zděšení:

1. Centralismem, autoritářstvím a zároveň absenci presně vymezených zákonů ze strany těch, kteří dnes vladnou KC Občanského fóra. To vše přilis připomíná praktiky bývalého režimu.
2. Nastolením volebního zákona bez skutečné veřejné diskuse. Zákona, založeného na systému proporcionality, což není nic jiného než nahrazení někdejsího monopolu KSC monopolem více stran, což bere občanům možnost přímo a jasně vybrat si své poslance a vládu.
3. Přijetím nového zákona o politických stranach, který dáva Ministerstvu vnitra právo rozhodovat o jejich existenci na základě politických kriterií. To je naprostě neliberalní, byrokratické, diskriminační i inkviziční.
4. Evropskými iniciativami, které omezeným, technokratickým a úzce ekonomickým pojetím směřují spíše k ekonomickej exploataci země než k politické koncepci, která by byla zakladem federativní a demokratické Evropy.
5. Opominutím otázek ochrany a zajistění základních lidských práv, to jest práva na život / zrušení trestu smrti / a práv všech menšin.
6. Naznačenou tendencí vlády a FS - pripojit se k silné americké politice prohibicionismu drog.

Požadujeme:

- Přijetí volebního zákona anglosaského typu, tož aby každý volební obvod vysílal jednoho reprezentanta do FS, toho, který obdržel nejvíce hlasů.
- Aby v naší ústavě bylo zakotveno referendum umožňující iniciativu sdola jak pro ruseni, tak pronavrhování zákonů. Zároveň základní práva / právo na život / by nesměla být zrusena ani referendem.
- Aby zákon o politických stranach vymezoval pouze administrativní podmínky jejich fungování / zvláště pak zverejňování finančního hospodářství/ a nikoliv politická omezení, jak je tomu v našem novém zákoně.
- Aby se president, vláda a FS zasadili o vytvoření Spojených států evropských. Je třeba ihned navrhnut všem demokratickým statům svolání Konstitučního shromáždění Spojených států evropských.
- Aby nová ústava bezpodminečně zajišťovala základní práva člověka.
- Aby se otevřela vážná rozprava v institucích i ve společnosti k otázce drog, a především, aby otázky antiprohibice resili zodpovědní a vyspělí odborníci.

HON NA "NARKOMANY" BĚŽÍ DÁL

V roce 1980 začal v Ústí nad Labem hon na "narkomany". Tímto krycím názvem označovalo místní StB skupinku signatářů CH77 a jejich přátele.

Můj manžel tehdy dostal 20 měsíců nepodmíněně a ochrannou léčbu přidavkem. Toto zdravotní opatření mělo zřejmě zlidštit celý proces. Soud se nestral pouze o "spravedlnost", ale také o zdraví občanů.

Po ukončení trestu se tedy manžel hlásil k výkonu soudní protitoxikomanské léčby. V této chvíli však vyšla najevu absurdita celého případu. Lékařka psychiatrického oddělení mu totiž oznámila, že čekací lhůta pro pacienty s nařízenou soudní léčbou je 3-4 roky. Za tu dobu se musí každý skutečný pacient dostat do naprosto bezvýchodného stavu - totální závislost na drogách či smrti.

Uplynulo deset let, během kterých ani soud, ani lékaři neprojevovali zájem "narkomana" léčit. Nic se nedělo až ...

Po převratu nastupuje na ministerské kreslo dr. Sacher a nechává se slyšet, že StB je hutno zachovat z několika důvodů. Jedním z nich jsou narkomani.

V těle nejistě době, kdy se věci mění ze dne na den a kdy se starousedlí funkcionářskoaparátických křesel přeorientovávají na nové poměry, zni toto vymezení trestuhodných činů jako rajska písceň a aparát se spouští.

Poslední lednovou neděli vtrhli příslušníci VB Pardubice do bytu manželovy matky, kde měl v době "pachání trestné činnosti" trvale bydliště. Byly prohledáni i přes matčiny protesty a upozornění, že syn u ní již léta nebydlí. Byla osočena z ukryvání delikventa a je tudiž zodpovědná z blíže neurčené trestní činnosti. Policie odmítla prokázat svoji totožnost a nepochodovali ani příkaz k manželovu zadržení. Matka z jejich slov vyrozuměla, že se jedná o násilu soudní léčby.

Ráda bych se zmínila o dalších podrobnostech případu: V roce 1986 nastoupil manžel dobrovolnou ambulantní protitoxikomanskou léčbu proto, že léčebna nařízenou soudem může tento soud zrušit jen v případě vyjádření odborného lékaře. V roce 1987 zaslal ošetřující lékař Okresnímu soudu v Ústí nad Labem žádost o zrušení léčby. Soud nereagoval, proto lékař koncem roku 1989 žádost opakoval. Jedinou odpověď byl vpád policistů do bytu a jejen otázkou času, kdy zjistí správnou adresu a manžela začknou. Důvod - vyhýbání se ústavní léčbě, maření soudního rozhodnutí.

Nemohu se ubránit pocitu beznaděje a zklamání. Přes všechny převratné změny v naší společnosti, přes všechny sliby dodržování lidských práv, žije řadový signatář Charly 77 dál v nejistotě a strachu z nekontrolovatelné moci.

Hana Mašková-Šálková

Švestka, Mašek, Rychtářová před soudem v Ústí nad Labem. Po hygienickém ošetření vypadají obžalovaní opět civilizovaně ...

foto: PRŮBOJ 4. - 5.4.1981

O CO JDE ?!

O výše uvedeném případu Miloslava Maška informoval až nejobsáhlejší a nejdidoštější Severočeský PRŮBOJ v sérii článků od 28.2. do 5.4.1981. Dvojice autorů -js- a -or- v nich demonstrovala svou loutost a komunistickou štvavost ve známém stylu Jaroslava Kojzara, bývalého zástupce šéfredaktora RP.

Rozepisují se o škodlivosti marihuany, plétou si joji latinské názvy, ignorují názory odborníků zabývajících se jejimi skutečnými toxickými účinky, dokonce ji srovnávají s heroinem!!! Kromě Václava Havla (sepisovatel opozičních absurdit), Pavla Landovského (kočovný herec politických scén), Ladislava Lise (štváč proli právu), Čarliho Soukupa nevynechá tento tandem ve svých výpadech ani slížejší postavu americké "beat generation" Allena Ginsberga (přejmenoval ho na Allana). Jedno z jeho nejlepších děl, HOWL (Kvilení), které je básnickou paralelou Kerouacova ON THE ROAD [Na cestě], je pro něj "tasemnicově dlouhá báseň". Nedostatek literárních znalostí jim nebrání v tom, aby na krátkém úryvku vytrženém z kontextu demonstrovali "totální krizi kapitalismu" a "pseudokřesťanskou morálku hippies". Patrně si neuvědomili nebo spíše nevěděli, že v době, kdy Ginsberg HOWL napsal, pojem HIPPIES ještě neexistoval. Poměrně klasický příklad "respektování morální normy tisku", kterým se ohanějí.

Tento příklad není jen deset let starou novinářskou kuriózitou. Stojně jako pánev novinářských kvalit autorů těchto článků stálo ještě sedí na svých místech, vykonávají i "ochranu slálu" vlastně stále stejně lidé stejnými prostředky. V čele tohoto státu stojí lidé, kteří svůj odpor proti minulému systému zakládali na respektování lidských práv. Jakou záruku to ovšem poskytuje obyčejným občanům ukazuje vymluvně i případ M. Maška.

Štěpán Kol

RADIKÁLNÍ STRANA DEMONSTRUJE

Vedoucí oddělení vnitřních věcí ONV Praha 6 byl překvapen. Stejně překvapen byl i načelník OS VB Prahy 6 a paní v podatevně národního výboru na Praze 7. Divili se, že jim jde v únoru 1990 někdo ohlašovat demonstraci.

Jednalo se o demonstrace Transnacionální radikální strany, jejíž československé křídlo nedavno vzniklo. Proč se demonstrovalo, kdo demonstroval a proč se demonstrace ohlašovala? Demonstrovalo se před kubánským velvyslanectvím – proti krutému zacházení s nemocnými AIDS na Kubě, demonstrovalo se před čínským velvyslanectvím – proti porušování základních lidských práv v Tibetu, demonstrovalo se před velvyslanectvím SSSR na protest proti věznění odpíračů vojenské služby z důvodu svědomí v Sovětském svazu.

A kdo demonstroval? Členové a sympatizanští Radikální strany, která vznikla před mnoha lety v Itálii. Postupně začala pracovat ve většině evropských zemí a nyní vzniká i u nás. Zatím nevíme, zda budeme stranu registrovat, pokud ano, pak bude jedenačtyřicátá v pořadí. Takže, proč vůbec vzniká? V podtitulu názvu je napsáno "Hnuli za nenásilí a lidská práva". Nic víc a nic méně. Nemáme mocenské ambice, do voleb nepůjdeme a nikdo v Evropě radikální strana nevytíče své poslance do voleb. Pokud je nějaký radikál v parlamentu, pak kandidoval jako nezávislý kandidát. Jde nám především o to, abychom se my všichni, to jest my všichni lidé, bez ohledu na rasu, náboženství, politickou příslušnost, morální normy a sexuální zvyklosti, pokojnou cestou, cestou bez krve, obušků a výstřelků, dohodli. Dohodli na tom, že se budeme vzájemně respektovat a tolerovat, že nebudeme jeden druhého utlačovat a tyranizovat – ať už z titulu jediné pravdivé ideologie, většiny v parlamentu, jediné boží morálky a pravdy. Proto nechceme nadále participovat na bezvýhradném příkyrování Občanskému fóru, proto protestujeme proti volebnímu zákonu – řešením krize, vyvolané diktaturou jedné strany není diktatura několika stran. Proto se podívujeme tomu, že naše vláda, přesto, že má spoustu práce, už nepodala návrh na zrušení trestu smrti v Československu. Jsme přesvědčeni, že o výsostně soukromých věcech člověka může rozhodovat jen člověk sám, a záloh do tak nepochopitelné záležitosti, jakou je život, je naprostě nepřípustný.

Proto jsme také proti zákazům všeho druhu – noní k disposici hezčí slovo, než antiprohibicionismus. Zákazy nikdy a nikde nic nevyřeší; zákaz psát a vysílat pravdu vedl k totalitě, zákaz prodávat

alkohol vedl k pašování ve velkém, Zákaz potratů vedl k andělickářství a zákaz volného prodeje alespoň měkkých drog vede k vytvoření zrůdné chobotnice narkomafie. Věříme, že k plnému a důstojnému životu vede vnitřní odpovědnost člověka a ne příkazy diktované neomylnými vládci.

Dělá nás útlak – a útlak Československu přežívá v mnoho sítích. O tom vědědoré třeba naši homoseksuální spoluobčané. Proto podporujeme menšiny – všechny menšiny. A nejen menšiny v Československu. Zbavit se přítomnosti sovětských vojsk v naší republice je důležité – to vědě všichni a proto přišli na demonstraci za odchod vojáků tisíce lidí. Ale neméně důležité je vyjádřit solidaritu s těmi, jejichž lidská práva jsou porušována třeba tisíce kilometrů daleko. Tožatím všichni nevěděli a tak nás bylo na naší demonstraci před zastupitelstvem SSSR několik desítek. Dnešní svět už není rozdělen Hranicemi, a proto bychom všichni měli pomoci vybudovat nový společný dům – Spojené Státy evropské. A to je cíl naší Radikální strany.

A proč jsme naše nevelké demonstrace ohlašovali? Dosáhnout demokracie nedemokratickým prostředky nelze. Takže – budeme poctivě plnit všechna nařízení a směrnice, které upravují naše ústavní prava, v naší straně budeme miluvčí volit a nikoliv jmenovat. Souhlasíte-li s námi, chciče-li se nás podpořit nebo se o nás dozvědět více, skontaktujte se s námi.

Kontaktní adresy:

Alexander Blažík, Litoměřická 583, 190 00, Praha 9

John Bok, Březinova 7, 186 00, Praha 8

Jiří Doležal, Thalmanova 25, 160 00, Praha 6

Šimon Formánek, Studentská rada FF UU, nám. Jana Palacha 2, 116 38, Praha 1

OPĚT V BENDĚ

V této hospodě (oficiální název je Benešovská restaurace) na Spořilově se před několika lety odehrávaly spontánní rockové večírky se skupinou CAFÉ NORMAL (dříve MUTANT MORON CONGLOMERATE), ale vždy záhy přišel zákaz.

Takže teď, v sobotu 10.2., jsme se tady sešli znova. V malém sálku, kam se vejde asi 80 - 100 lidí se opět představila tato skupina. Vstupné dobrovolné, vybíralo se do klobouku. Jako v Londýně na začínajících skupinách. Ty první dvě

tady v "Bendě" nebyly začínající, ale byly tak nezajímavé, že jsem si při nich velice rád přečetl nezávislý pardubický zpravodaj PANAG. Ovšem potom přišlo CAFÉ NORMAL a to je jiná sorta. Hraje tvrdý nekom-promisní big beat, bez zbytečných poz, a maximálním zaujetím. Skladbu "Anarchy In The U.K." (Sex Pistols) si s nimi zapíval Petr Hošek od Plexis (dobře si všimněte, každý rok má novou vizáž). Na závěr CAFE NORMAL předvedlo ve skladbě "Agregát", že mu nejsou cizí ani přístupy k alternativním formám rocku.

Spokojenosť byla veliká, vždyť i benešovské pivo tam mají lepší než v Benešově. Možná se akce bude za měsíc opakovat.

-kh-

MALEŠICE KONTRA STRÁNCICE

10.2. KLUB SÚZ Praha 2

V bývalém klubu svazáků vystoupila ten večer malešická folková skupina MÁRIA SC. Koláč, hlava kapely, začal se svým kolegou v pomalém rytmu. Zahrál několik vlastních skladeb a něco od J.Hulky. Mezitím se v malé vinárnice vedle sálu připravovalo vše k neohlášenému vystoupení stráncické kapely LARVA. Bubeník (mj.hraje i ve skupinách Majklův strýček a Svatý Vincent) charakterizoval jejich hudební styl jako "podzemní rokenrol". To dokázaly samy o sobě i skladby "Lidský práva znaj svý práva" a snad nejvíce podobný rokonrolu "Straník", při které svérázný basák výborně asistroval. Poté protagonisti

Kapely Kmín (kytara, zpěv) oznámil, že musí končit, neboť nemají víc nazkoušeno. Jeho zpráva byla přijata písotem a zpěvák ÚLET BANDU byl vystoupením tak nadšen, že ihned nabídli spolupráci. Naopak sličná slečna Bára a Šenkýřka v jedné osobě konsultovala, že joště nic podobného nezažila a že se nic podobného nebude v jejím působišti opakovat. To je samo o sobě výbornou vizitkou pro budoucnost kapely. I přes různé neelektricko-technické nedostatky jejich vystoupení si mohli člověk ověřit, co v praxi známená hrání pro zábavu a pohodu.

Na závěr vystoupila ještě jednou MARIA SC, která celkem průměrný večer ukončila několika rockovými skladbami zábavového typu.

Sandy

EINSTÜRZENDE NEUBAUTEN slaví deset let

Einstürzende Neubauten, industriální-rokoková skupina z NSR, která byla v roce 1987 vyhoštěna z Československa z Mistrovského festivalu v Lochotíně, slaví, stejně jako VOKNO, deset let své činnosti. K zminěnému výročí vydě v 17. díle VOKNA obsáhlý blok o hudební tvorbě tétoho mistru industriálu.

2. února oslavil (bez jakékoliv připomínky v kulturním tisku) šedesáté narozeniny básník a překladatel ZBYNEK HEJDA. Redakce Vokna aspoň opožděně gratuluje.

IN MEMORIAM

25.1. jsme se v obřadní síni krematoria v Mostě naposledy rozloučili s naším kamarádem Miroslavem Moudrým, zvaným Drn, ktereho jsme znali jako veselého rockera, který svým smíchem a věčným životním optimismem rády dokázal rozehrát srdeč každého z nás.

Zemřel člověk, který byl moudrý nejenom jménem.
Večeře, Hrabě

VESELICE

Veselice pro všechny dobré lidé, kteří nikdy neslavili a slavit nebudou "VÍTEZNÝ UNOR" proběhne v Úvalech, v sále Sokolovny 24.2. v 18.00 hodin za předběžné účasti těchto kapel:

Šanov	AA Pot
Litinové Pepa	Tafka
Rozmazané děti	Vepřová pečinka, atd.

NOC OSTRÝCH SRPŮ

Hot Bolshevik (Holandsko)	Velvet revival band
MCH Band	Magor + striptýz
Výrobni krásy	Jim Čert
Echt !	

Lucerna, 25.2.1990, 20.45 hod

UNDERGROUNDOVÝ KONCERT

Dne 3.března se koná v hospodě ve Verneřovicích undergroundový koncert, jehož součástí bude i výstava. Kdo můžete, přiveze vlastní věci (obrázky, loutky, plastiky a jiné).
Spojení : Vlakem do stanice Březová u Broumova (na trati Choceň-Náchod-Meziměstí). Ranní vlak na Prahu jede po 3. hodině, jinak je možnost spát přímo v sále.
(Slíny podkrkonoší Broumov).

POZVÁNKA NA VÝSTAVU

Junior klub Na chmelinci zahají 13.1990 v 17.00 výstavu kreseb a rytého kolorovaného papíru MICHALA MATZENAUERA. Výstava potrvá do 31.3.1990.

KRÁTKÉ ZPRÁVY